

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal — Zjednoczone Królestwo) — Secretary of State for Work and Pensions przeciwko Łucji Czop (C-147/11), Margicie Punakovej (C-148/11)

(Sprawy połączone C-147/11 i C-148/11) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo stałego pobytu — Świadczenia z zakresu pomocy społecznej — Piecza nad dzieckiem — Okresy pobytu ukończone przed przystąpieniem państwa pochodzenia do Unii)

(2012/C 331/11)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Secretary of State for Work and Pensions

Strona pozwana: Łucja Czop (C-147/11), Margita Punakova (C-148/11)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal — Wykładnia art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) — Prawo pobytu obywatelki polskiej, która przybyła do Zjednoczonego Królestwa przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, po akcesji wykonywała działalność na własny rachunek przez okres krótszy niż rok i sprawuje pieczę nad dzieckiem, które rozpoczęło naukę w szkole powszechnej po zakończeniu okresu wykonywania działalności na własny rachunek

Sentencja

Artykuł 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że przyznano w nim osobie rzeczywiście sprawującej pieczę nad dzieckiem pracownika migrującego lub byłego pracownika migrującego, które to dziecko pobiera naukę w przyjmującym państwie członkowskim, prawo pobytu na terytorium tego państwa, podczas gdy wspomnianego artykułu nie powinno się interpretować w ten sposób, że przyznano w nim takie prawo osobie sprawującej rzeczywistą pieczę nad dzieckiem osoby prowadzącej działalność na własny rachunek.

Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i

członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że obywatel Unii będący obywatelem państwa członkowskiego, które niedawno przystąpiło do Unii Europejskiej, może na podstawie tego przepisu powołać się na prawo stałego pobytu, jeżeli zamieszkiwał w przyjmującym państwie członkowskim przez nieprzerwany okres pięciu lat, którego część miała miejsce przed przystąpieniem tego pierwszego państwa do Unii Europejskiej, o ile zamieszkiwał zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2004/38.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens, Gilbert Georges Henri Mittler, Jean Paul François Caroline Votron przeciwko Hendrikusowi Cornelisowi Kortekaasowi, Kortekaas Entertainment Marketing BV, Kortekaas Pensioen BV, Dirkowi Robbardowi De Katowi, Johannesowi Hendrikusowi Vischowi, Euphemii Joannie Bökkerink, Laminco GLD N-A, Ageas NV, dawniej Fortis NV

(Sprawa C-170/11) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 1206/2001 — Współpraca w dziedzinie uzyskiwania dowodów w sprawach cywilnych i handlowych — Przedmiotowy zakres stosowania — Przesłuchanie przez sąd państwa członkowskiego zamieszkałego w innym państwie członkowskim świadka będącego stroną postępowania przed sądem krajowym — Możliwość wezwania strony w charakterze świadka do właściwego sądu według prawa państwa członkowskiego, do którego należy ten sąd)

(2012/C 331/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens, Gilbert Georges Henri Mittler, Jean Paul François Caroline Votron

Strona pozwana: Hendrikus Cornelis Kortekaas, Kortekaas Entertainment Marketing BV, Kortekaas Pensioen BV, Dirk Robbard De Kat, Johannes Hendrikus Visch, Euphemia Joanna Bökkerink, Laminco GLD N-A, Ageas NV, dawniej Fortis NV